

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/109/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3126202961
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3126202961.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, deti rodičov - matka: D. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. D. XX a otec: D. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. X/X, A., prechodne bytom H. XX, I., t. č. Nemocnica pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS, Súdna 15, Trenčín, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 11P/61/2026-30 zo dňa 09. apríla 2026, takto

rozhodol:

uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti ohľadom uloženia informačnej povinnosti matke zamietol a vo výroku II. o trovách konania p o t v r d z u j e .

V ostatnej časti výroku I., v ktorej súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, zostáva uznesenie súdu prvej inštancie n e d o t k n u t é .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 11P/61/2026-30 zo dňa 09. apríla 2026 rozhodol tak, že:

I. Súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 10.03.2026 bol okresnému súdu doručený návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil matke povinnosť informovať otca písomne najmenej raz v kalendárnom mesiaci o jeho maloletých deťoch, a to v rozsahu oblastí: školská výchova, krúžková, športová, sociálna, vrátane uvedenia aktuálneho pobytu všetkých týchto nocovaní oboch detí, vrátane uvedenia zariadení, ktoré navštevujú, ako aj doručenia aktuálnej fotografie detí otcovi. Ďalej sa domáhal kontaktu maloletých detí cez internetové volanie cez aplikáciu WhatsApp v rozsahu 80 minút za každý takýto hovor, a to každé dva týždne, vždy aj so zapnutým obrazom počas tohto hovoru. Otec žiadal zrušenie zákazu styku maloletých detí s ním, nakoľko dôvody naň pominuli. Navrhol tiež zvýšenie výživného na sumu 330 eur mesačne na obidve deti dokopy.

1.2 Otec návrh odôvodnil tým, že jeho minulé psychiatrické vypätie dávno liečbou pominulo, jeho rodičovské práva boli obmedzené len v rozsahu zabezpečenia zdravotnej starostlivosti k maloletým deťom. Skutok oľutoval, priznal vinu. Otec dva mesiace neužíva žiadne psychofarmaká, absolvoval ambulantnú aj ústavnú liečbu, zmiernilo sa jeho zaradenie vo výkone trestu odňatia slobody. Krátkodobé duševné problémy a psychiatrické vypätie, prítomné aj v roku 2023, liečením otca pominuli, vyvinul snahu o nahradenie škody. Matka otcovi neodpovedá na otázky týkajúce sa maloletých detí. Zákaz

styku otca bol odôvodnený prebiehajúcim vyšetrovaním, ktoré už bolo ukončené. O maloleté deti sa otec zaujíma, matka mu však neposkytuje informácie.

1.3 Pri rozhodovaní súd vychádzal z ust. § 324, § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1, § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 28 ods. 2, § 24 ods. 6, § 25 ods. 3, 4, § 26, § 28 ods. 3, § 62 ods. 1, 2, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“).

1.4 V prvom rade skúmal, či z podaného návrhu otca vyplýva nevyhnutnosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia, pričom dospel k záveru, že zo strany otca nebola v zákonom požadovanej miere a intenzite splnená jedna zo základných podmienok, a to osvedčenie takých skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

1.5 Súd žiadnu zo skutočností uvádzaných otcom nepovažoval za tak podstatnú, aby sama osebe alebo v spojení s ostatnými skutočnosťami odôvodňovala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov otca alebo maloletých detí. Zároveň z návrhu otca nemal osvedčené, že by na jeho strane alebo maloletých detí nastala taká náhla zmena okolností, ktorá by vyžadovala a odôvodňovala bezodkladnú úpravu pomerov neodkladným opatrením. Podľa súdu neodkladné opatrenie je výnimočný inštitút, ktorý však (až na zákonné výnimky) nenahrádza rozhodnutie vo veci samej. Pojmovým znakom neodkladného opatrenia je jeho dočasnosť. Súd na tento čas nevyklučuje, že môže existovať potreba úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom, posúdenie tejto otázky je však predmetom konania vo veci samej na základe samostatného návrhu otca. Aj podľa obsahu návrhu otca mal súd za to, že tento sa domáha len bezodkladnej úpravy pomerov k maloletým deťom. Neosvedčil, že by mu (alebo maloletým deťom) bez včasného zásahu súdu hrozila bezprostredná ujma alebo iný nezvratný následok, resp. že by dochádzalo k zásahu do jeho práv spôsobom vyžadujúcim dočasnú bezodkladnú úpravu. Stav, na ktorý sa otec odvoláva, je fakticky dlhodobý a ku dňu podania návrhu nedošlo k jeho podstatnej zmene (zmena nebola osvedčená).

1.6 Pokiaľ ide o poskytovanie informácií o maloletých deťoch matkou, otec osvedčil, že matku požiadal o informácie o maloletých deťoch listami zo dňa 30.10.2025 (odoslaný dňa 03.11.2025, doručený dňa 05.11.2025) a 19.11.2025 (odoslaný dňa 20.11.2025, doručený dňa 24.11.2025). Vzhľadom k skutočnosti, že otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 10.03.2026, t. j. po viac ako 3 mesiacoch od odoslania žiadosti matke, je už z tohto jeho konania zrejmé, že túto otázku otec samotný nepovažuje za vec vyžadujúcu bezodkladnú úpravu. V danom prípade zároveň pred podaním návrhu nedošlo k náhlemu bezdôvodnému prerušeniu kontaktu otca a maloletých detí resp. k bezprostrednému prerušeniu poskytovania informácií o maloletých deťoch otcovi. Otec sa môže domáhať uloženia informačnej povinnosti matke samostatným návrhom vo veci samej.

1.7 Pokiaľ ide o otázky úpravy styku otca s maloletými deťmi prostredníctvom aplikácie WhatsApp, zrušenia zákazu jeho styku s maloletými deťmi a úpravy jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, otec na tento čas neosvedčil potrebu naliehavej bezodkladnej úpravy pomerov. Zákaz styku otca s maloletými deťmi, ako aj vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom bola upravená právoplatnými rozhodnutiami súdu (rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č. k. 59P/15/2021-6878 zo dňa 23.10.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoP/75/2024-7321 zo dňa 10.12.2024 bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou spolu 150 eur mesačne na maloletú A. a sumou 100 eur mesačne na maloletého C., a to k rukám matky, zakázaný styk otca s maloletými deťmi, obmedzený výkon rodičovských práv a povinností otca v rozsahu zabezpečenia ich zdravotnej starostlivosti a vo zvyšnej časti návrh matky na obmedzenie výkonu rodičovských práv a povinností otca zamietol). S poukazom už na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie nie je zákonným prostriedkom na zmenu existujúceho súdneho rozhodnutia a pokiaľ mal otec za to, že je potrebná nová úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom, môže sa takejto úpravy domáhať samostatným návrhom vo veci samej. Skutočnosti, na ktoré sa otec v návrhu odvoláva (napr. zlepšenie zdravotného stavu otca, odpadnutie dôvodov zákazu styku, a pod.), je nevyhnutné riadne preskúmať v rámci dokazovania v konaní vo veci samej. Zároveň súd poukázal na to, že nie je pravdou, že by otcov zákaz styku bol odôvodnený len prebiehajúcim vyšetrovaním v rokoch 2022-2023. Aj keď v predmetnom súdnom rozhodnutí bol zákaz styku s maloletými deťmi otcovi uložený rozsudkom, poukázal nielen na prebiehajúce trestné konanie, ktoré v tom čase ešte nebolo ukončené, ale aj na závažné podozrenie, že sa otec mohol dopustiť voči maloletému C. závažného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v jednočinnom súbehu so zločinom neoprávneného zaobchádzania s látkami s anabolickým alebo iným hormonálnym účinkom. Vina otca za tento skutok bola následne potvrdená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 3T/21/2024-5390 zo dňa 21.03.2025

v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/34/2025 zo dňa 04.06.2025. Vzhľadom k okolnostiam prípadu, keď konaním otca došlo v minulosti k zhoršeniu zdravia maloletého dieťaťa, súd mal za to, že otec na tento čas neosvedčil také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné bezodkladne rozhodnúť o zrušení zákazu styku, resp. o povolení styku otca s maloletými deťmi akoukoľvek formou. Otec sa môže zrušenia zákazu styku domáhať samostatným návrhom vo veci samej.

1.8 Ďalej podľa súdu otec neosvedčil, že by výživa maloletých detí bola na tento čas ohrozená a pokiaľ navrhuje zvýšenie svojej vyživovacej povinnosti, úpravu tejto povinnosti nie je potrebné riešiť prostredníctvom neodkladného opatrenia. Otec má totiž právo prispievať na výživu maloletých detí aj nad rámec výživného stanoveného súdnym rozhodnutím. Ďalšej zmeny výšky vyživovacej povinnosti k maloletým deťom sa môže domáhať samostatným návrhom vo veci samej.

1.9 S prihliadnutím na existujúce právoplatné rozhodnutia týkajúce sa maloletých detí, ktorých zmenu otec nepriamo žiada, je potrebné konštatovať, že práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom boli upravené s prihliadnutím na najlepší záujem maloletých detí. Otec súdu neosvedčil, že naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov existuje a je v najlepšom záujme maloletých detí. Rovnako neosvedčil, že by bol ohrozený život a zdravie maloletých detí alebo ich zdravý psychický alebo fyzický vývoj. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.10 O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania súd v prejednávanej veci nezistil.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal otec podanie zo dňa 22.04.2026, označené ako „Čiastočné odvolanie sa voči časti I. výroku Okresného súdu Zvolen v konaní IČS: 3126202961 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o uložení výkonu rozhodnutia matke o podávaní rodičovských informácií o deťoch matkou otcovi, prikázaného odvolacím Krajským súdom v Trnave rozsudkom ECLI:SK:MSBA2:2023:1221201135.2 v V. aj VI. výroku“.

2.1 Otec uviedol, že jeho odvolanie smeruje len voči časti výroku I. rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd zamietol všetky štyri ním požadované body petitu z jeho návrhu neodkladného opatrenia z 08.03.2026, menovite proti zamietnutiu neodkladného opatrenia vo veci maloletých detí o neodkladnom uložení výkonu právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave matke o podávaní rodičovských informácií o oboch deťoch matkou otcovi, lebo matka je povinná mu najmenej raz mesačne podávať informácie o oboch jeho deťoch podľa výroku V. aj VI. rozsudku. Žiada teda neodkladne zabezpečiť výkon rozhodnutia o právoplatných rodičovských povinnostiach otca a matky. Navrhol preto, aby odvolací súd v tejto časti zmenil čiastočne prvý výrok uznesenia okresného súdu, prikazujúc matke, aby poštou, listom informovala najmenej raz v každom kalendárnom mesiaci otca o jeho dcére A. B., aj synovi C. B. v rozsahu: školskom, výchovnom, náboženskom, sociálnom, pobytovom, športovom, vrátane uvedenia všetkých zariadení, ktoré navštevujú a doručiac otcovi tiež aktuálnu fotografiu oboch týchto detí.

2.2 V ďalšej časti odvolania otec uviedol odvolacie dôvody, pre ktoré prvostupňové uznesenie považuje za čiastočne nesprávne: 1. Otec v návrhu neupresnil, že sa domáha neodkladného výkonu právoplatných výrokov V. aj VI. z rozsudku Krajského súdu v Trnave o rodičovských povinnostiach, ktoré prvostupňový súd je povinný rešpektovať, podradiac sa jemu a konal nesprávne, keď neodkladne nevykonal skutkovú nápravu protiprávneho stavu, keď matka preukázateľne tieto výroky opakovane porušuje. 2. Súd pochybil, keď sa neoboznámil s predmetnými výrokmi V. a VI. odvolacieho súdu, ktoré prikázali rodičovské práva i povinnosti matke aj otcovi (okrem zdravia). 3. Súd nemal prenášať bremeno rozhodnutia o spravodlivosti na účastníka konania požadujúc, aby uvedenie do zákonného stavu o plnení výkonom rodičovských povinností matky i otca zabezpečil podaním návrhu vo veci samej, ak už existuje právoplatný V. a VI. výrok rozhodnutia krajského súdu, lebo tieto oba výroky je každý z rodičov neodkladne povinný splniť, a ak to porušuje, každý štátny orgán neodkladne musí zjednať nápravu, ak to spadá do jeho kompetencie. 4. Ustálená súdna prax krajských súdov, aj Európsky dohovor o ochrane práv dieťaťa ustálili, že pri porušovaní práv detí, či rodičovských povinností sa náprava súdmi má zjednať prioritne a neodkladne prostredníctvom súdnych opatrení. 5. Prikladá list zo 16.04.2026, odoslaný 20.04.2026 príslušníkom zboru ZVJS, s cieľom po schválení termínu matkou, odoslať matke pozvánku Zboru väzenskej a justičnej stráže na fyzické osobné stretnutie matky s ním na 09.05.2026 k školským zariadeniam a k rodičovským povinnostiam k deťom, ktorú mu dosiaľ matka nezodpovedala, ktorú plánuje. 6. Súd ani sociálna kuratela z Krupiny ho ani listom, ani elektronicky doposiaľ neoboznámili so správou kolíznej opatrovníčky pre konanie 11P/61/2026 Okresného súdu Zvolen. 7. Súd môže aj bez návrhu zmeniť chybné rozhodnutie prvostupňového súdu. Nečinnosť matky znemožnila otcovi plniť si jeho rodičovské povinnosti. Sudca v uznesení v bode 22. osvedčil, že táto cielená nečinnosť matky je ním dodanými dôkazmi preukázaná k 09.04.2026. Na túto čiastku návrh na rozhodnutie vo veci samej

otec by ani nemal znova podávať na okres, ale súd vo Zvolene pochybil, keď v tejto čiastke neodkladne nenariadil opatrenie o uložení informatívnej povinnosti matke, čím by ukončil marenie výkonu úradného rozhodnutia zo strany matky. 8. Otec zotrváva aj na odôvodneniach ním uvedených v jeho návrhu z 08.03.2026 na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci informatívnej povinnosti. 9. Súd pochybil, keď v bode 25. odôvodnenia konštatoval, že on žiadal zmeniť rozhodnutie súdu vo veciach rodičovských povinností matky, či otca, naopak on sa domáhal a domáha, aby súd neodkladne zabezpečil výkon úradného rozhodnutia uložení informatívnej povinnosti matke, ktorá rozsudkom bola povinná tieto informácie o škole, výchove, sociálnej oblasti, športe detí jemu poskytovať pravidelne.

3. Matka sa k návrhu otca i jeho odvolaniu písomne nevyjadrila. Rovnako nereagoval ani kolízny opatrovník.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP) preskúmal uznesenie okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario CSP) a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti ohľadom uloženia informačnej povinnosti matke zamietol a vo výroku II. o trovách konania ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). V ostatnej časti výroku I., v ktorej súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, zostáva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté, nakoľko nebolo napadnuté odvolaním.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, nakoľko zo strany otca nebola v zákonom požadovanej miere a intenzite splnená jedna zo základných podmienok, a to osvedčenie takých skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Inštitút neodkladného opatrenia je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam účastníkov konania. Neodkladné opatrenie možno nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a v prípade konaní podľa Civilného mimosporového poriadku aj v prípade ak to vyžaduje verejný záujem. V zmysle § 326 ods. 1 CSP ďalšími predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia sú osvedčenie dôvodnosti a trvania uplatneného nároku a preukázanie odôvodnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán, resp. účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), a to vzhľadom na charakter tohto procesného inštitútu. Neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností jestvujúcich v čase rozhodovania. Pri rozhodovaní vo veciach maloletých detí je vždy potrebné prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie).

9. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých predstavuje neodkladné opatrenie procesný prostriedok dočasnej ochrany práv maloletého dieťaťa, pričom prioritným hľadiskom je vždy najlepší záujem maloletého dieťaťa.

10. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu, resp. z písomných dôkazov k nemu pripojených, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva a vychádza sa len z návrhu na jeho nariadenie v prípade nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania a v prípade nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania aj z obsahu súdneho spisu, teda z dôkazov už vykonaných. Dokazovanie

má v tom prípade charakter tzv. osvedčovania, keď skutočnosti uvedené v návrhu alebo ktoré sú súdu zrejmé, keď nariaďuje neodkladné opatrenie, spĺňajú atribút vysokej miery pravdepodobnosti.

11. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolacie námietky otca neboli spôsobilé privodiť zmenu ani zrušenie napadnutého uznesenia.

12. Otec v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil charakter jeho návrhu, keďže sa podľa jeho tvrdenia nedomáhal novej úpravy rodičovských práv a povinností, ale zabezpečenia plnenia už existujúcej povinnosti matky vyplývajúcej z právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č. k. 59P/15/2021-6878 zo dňa 23.10.2023 bolo manželstvo rodičov detí rozvedené (výrok I.), maloleté deti boli zverené na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok (výrok II.), otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou spolu 150 eur mesačne na maloletú A. a sumou 100 eur mesačne na maloletého C., a to k rukám matky (výrok III.), zakázaný styk otca s maloletými deťmi (výrok IV.), obmedzený výkon rodičovských práv a povinností otca v rozsahu zabezpečenia ich zdravotnej starostlivosti (výrok V.) a vo zvyšnej časti návrh matky na obmedzenie výkonu rodičovských práv a povinností otca zamietol (výrok VI.) s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VII.). O odvolaniach oboch rodičov rozhodol Krajský súd v Trnave, ktorý rozsudkom č. k. 14CoP/75/2024-7321 zo dňa 10.12.2024 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol: „Za terajšieho stavu vecí má odvolací súd za to, že tu nie sú okolnosti dlhodobo brániace otcovi vo výkone jeho rodičovských práv a povinností odôvodňujúce pozastavenie tohto výkonu v celom rozsahu a že za preukázané nemožno bez ďalšieho považovať také jeho konanie, ktoré by odôvodňovalo pozbavenie otca výkonu jeho rodičovských práv či obmedzenia v ich výkone v celom rozsahu“. Z rozhodnutia teda vyplýva, že otec bol obmedzený vo výkone rodičovských práv a povinností len v rozsahu zabezpečenia zdravotnej starostlivosti detí, ale nie to, že by nepozbavenie v ďalšom rozsahu automaticky znamenalo, že súdne rozhodnutie vo výrokoch V. a VI. je akýmsi exekučným titulom, na základe ktorého sa môže otec domáhať výkonu rozhodnutia aj ohľadom uloženia informačnej povinnosti matke.

14. Naopak otec sa návrhom zo dňa 08.03.2026 domáhal vydania neodkladného opatrenia. Vyplýva to nielen z jeho označenia („Podanie vo veci: Návrh na neodkladné uloženie informačnej povinnosti matke a na neodkladné zrušenie zákazu styku s deťmi: neodkladné opatrenie /ďalej ako „Návrh neodkladného opatrenia“/, ale aj z obsahu. Z toho dôvodu bolo povinnosťou okresného súdu zaoberať sa tým, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to či sú aspoň osvedčené základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti a dôvodnosti nároku, ktorému má byť poskytnutá súdna ochrana a naliehavosť takéhoto opatrenia a nevyhnutnosť potreby takejto úpravy.

15. Odvolací súd zastáva názor, že aj v prípade, ak účastník osvedčí porušovanie povinnosti, musí byť súčasne osvedčená existencia takej situácie, ktorá si vyžaduje okamžitý a bezodkladný zásah súdu.

16. V tejto súvislosti uvádza, že zo spisového materiálu skutočne vyplýva, že otec sa na matku opakovane obracal so žiadosťami o poskytnutie informácií o maloletých deťoch a matka mu požadované informácie neposkytovala. V tomto rozsahu preto možno považovať tvrdenia otca o neplnení informačnej povinnosti matkou za osvedčené. Samotné osvedčenie neplnenia informačnej povinnosti zo strany matky však bez ďalšieho neodôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia, keďže pre jeho nariadenie musí byť súčasne osvedčená aj existencia naliehavej potreby bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi.

17. Z obsahu návrhu ani z odvolacích námietok otca však nevyplýva existencia bezprostredne hroziacej ujmy, ohrozenia práv maloletých detí alebo iného nenahraditeľného následku, ktorý by odôvodňoval potrebu dočasnej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia. Naopak, zo samotných tvrdení otca vyplýva, že ide o stav dlhodobejšieho charakteru, ktorý trvá už niekoľko mesiacov. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého časový odstup medzi jednotlivými žiadosťami otca adresovanými matke a podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesvedčí o existencii naliehavej potreby bezodkladnej súdnej intervencie.

18. Z týchto dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že hoci otec osvedčil neposkytovanie informácií zo strany matky, neosvedčil existenciu takej naliehavej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je základným zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia.

19. V závere dodáva, že aj keď neodkladné opatrenie neslúži ako všeobecný prostriedok na zabezpečenie výkonu povinností, neznamená to, že rodič nemá právo byť informovaný o dieťati. Táto povinnosť totiž vyplýva z ust. § 24 ods. 6 Zákona o rodine, kedy rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde. Dôvodom je najmä rešpektovanie práva maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, ale tiež právo a zároveň povinnosť toho rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, aby si plnil svoje rodičovské práva a povinnosti, ktorých nie je zbavený. Takéto konanie môže byť vyvolané len na základe samostatného návrhu na začatie konania vo veci samej.

20. Keďže odvolacie námietky otca neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových ani právnych záverov súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti ohľadom uloženia informačnej povinnosti matke zamietol a vo výroku II. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 2 ods. 1 CMP a § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nebol podaný návrh a ani zistené dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).